

De kruisweg T. Hein Walter/M. Luc Löwenthal

De kruisweg werd geregistreerd in de parochiekerk van de HH. Martelaren van Gorcum, Amsterdam, 3 april 2001.

Sopraan: *Hanneke van Vliet*
Alt: *Sabine Löwenthal*
Bariton: *Jan Hondebrink*
Viool: *Iris van de Laar*
Klarinet: *Anne Jans*
Piano: *Godfried Jansen*
Koor: *Liturgische Werkgroep
Martelaren van Gorcum
o.l.v. Luc Löwenthal*

Afbeeldingen:

De originele schilderijen van Jan Toorop in de kerk van St. Bernulphus te Oosterbeek.

01 Jezus wordt ter dood veroordeeld.wrr

1. Jezus wordt ter dood veroordeeld

Hij had het kunnen voorkomen, hij had kunnen zeggen dat het een vergissing was, dat hij uit was op macht, zoals de meesten op het grote geld, dan was hij begrepen.

Ik zou gehuild hebben.
Ik zou gezegd hebben dat ik de zoon

van God niet was, maar die van Jozef. Ik zou mijn dood geruild hebben met het leven van Barabbas. Ik zou smeken, vluchten, ik zou mens zijn.

Om de tempel opnieuw te kunnen bouwen, moest hij eerst worden neergehaald.

De rechter waste zijn handen in water, het bevel tot slopen was gegeven.

02 Jezus neemt het kruis op zijn schouder

2. Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Een houten kruis werd gehaald.
Een kruis, niet te zwaar voor één mens, maar zwaar genoeg om die ene mens te dragen.

Hoe vaak kan een kruis worden gebruikt? Hoeveel kruisigingen voordat de spijkergaten te groot worden, voordat het hout versplintert?

Geschopt was hij, uitgescholden en vernederd.
Hij was al verslagen, toen hij -door zijn knieën zakkend onder het gewicht- het kruis op zijn schouders kreeg.

03 Jezus valt voor de eerste maal onder het

3. Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis

Hij liep, voet bij voet. Hij strompelde, sleepte zich voort over de losliggende stenen, geduwd, bespuugd en uitgelachen.

Hij struikelde en viel.

Laat me hier liggen.

Laat mijn bloed op deze plaats de aarde doordrenken.

Als ik hier sterf, neem ik jullie zonden misschien ook wel weg.

Ze lieten hem niet liggen.

Hij moest dood op hun manier.

04 Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder.wr

4. Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder

Een moeder kent haar kind, ze weet haar kind. Ze hoort wat hij niet zegt, ze ziet wat hij niet laat zien.

Hun ogen ontmoeten elkaar, een moment, een eeuwigheid.

Ze zeiden niets, maar alles.

Het kind wist zich gekend, wist zich geweten.

Ze droeg het kruis dat hij droeg, ze hilde de tranen die hij zou kunnen huilen, ze voelde de pijn die hij even niet meer voelde.

05 Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis t

5. Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

Wat denk je als je weet dat je doodgaat. Bid je of vervloek je.

Hoor je wat mensen tegen je zeggen, weet je hoe lang ze er al staan,

weet je waar je bent, als je weet dat je dood gaat.

Het zweet -met bloed vermengd- dat hij zweette, was van angst.

Het kruis was te zwaar voor deze ene,

een ander moest hem helpen.

Er werd er een gewezen (die droeg

het kruis niet even, maar zijn
verdere leven lang).